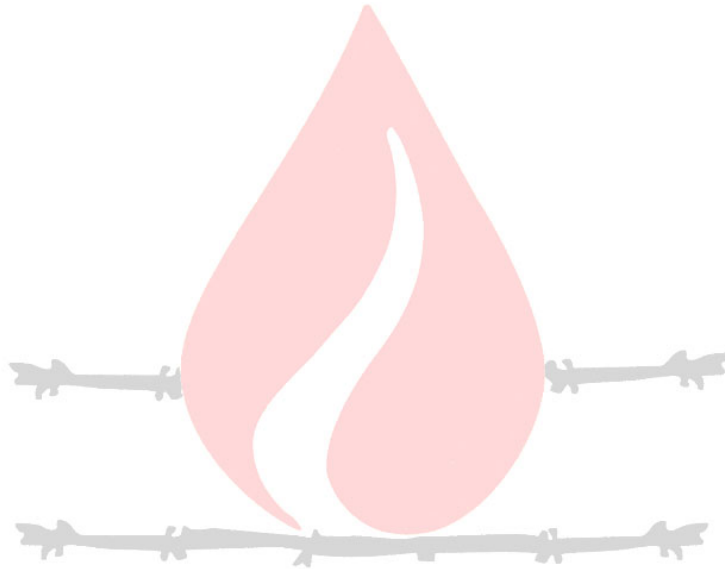

سازمان دفاع از قربانیان خشونت
Organization for Defending Victims
of Violence

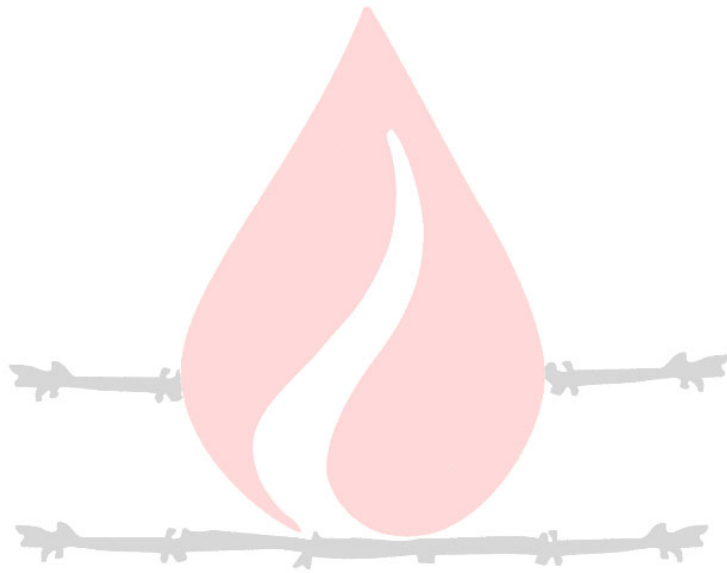

سازمان دفاع از قربانیان خشونت
Organization for Defending Victims
of Violence

اردیبهشت و خردادماه ۱۴۰۰

۱۴۰۰۰۲۰۱۷

نگاهی به کارنامه حقوق بشری ایالات متحده آمریکا، کانادا، بریتانیا و فرانسه (۴)
گزارش راهبردی ۱۴۰۰ / ۱۷

سازمان دفاع از قربانیان خشونت
Organization for Defending Victims
of Violence

درآمد:

در این گزارش تحولات مربوط به موارد نقض حقوق بشر در کشورهای ایالات متحده آمریکا، کانادا، بریتانیا و فرانسه در اردیبهشت ماه و خردادماه ۱۴۰۰، بر اساس مقالات، گزارش‌ها، بیانیه‌ها و اخبار آشکار به دست آمده از سازمان‌های حقوق بشری مردم‌نهاد و بین‌المللی و رسانه‌های گروهی، مورد بررسی قرار گرفته است. محورهای مهم این بررسی به صورت خلاصه به شرح زیر است:

*ایالات متحده آمریکا

۱- انتشار گزارش از سوی خبرگزاری اسوشیتدپرس، در روز جمعه ۳۱ اردیبهشت ماه ۱۴۰۰، در خصوص تداوم به شمار آمدن خشونت پلیس در ایالات متحده به عنوان نگرانی عمده، بر اساس نظرسنجی انجام شده در این زمینه. برخی از محورهای این گزارش عبارت‌اند از:

الف) اشاره به ابراز نظر اکثریت مردم آمریکا یک سال پس از قتل جورج فلویید به دست یک مأمور پلیس سفیدپوست - که منجر به بروز اعتراض‌های جهانی و مورد مذاقه قرار گرفتن مسائل نژادی شد - در این زمینه که نژادپرستی و خشونت پلیس از جدی‌ترین معضلات پیش روی این کشور به شمار می‌آید: این در حالی است که تعداد نسبتاً اندکی نیز بر این باورند که تحولات سال گذشته منجر به بروز تغییرات مثبتی در این راستا شده است؛

ب) اشاره به نظرسنجی مشترک انجام شده توسط خبرگزاری اسوشیتدپرس و مرکز پژوهش امور عمومی نورک، مبنی بر تمایل بیشتر مردم آمریکا، در حال حاضر و پس از وقوع مرگ جورج فلویید، به تأیید این امر که خشونت پلیس معضلی جدی به شمار آمده

^۱ پایگاه خبری سازمان ملل (UN News)؛ سازمان دیده‌بان حقوق بشر (Human Rights Watch)؛ سازمان عفو بین‌الملل (Amnesty International)؛ شبکه خبری یورونیوز (Euronews)؛ پایگاه خبری - تحلیلی میدل ایست مانیتور (Middle East Monitor (MEMO))؛ شبکه خبری بی.بی.سی (BBC.Com)؛ خبرگزاری آناتولی (Anadolu Agency)؛ پایگاه خبری گلوبال نیوز (Global News)؛ خبرگزاری اسوشیتدپرس (Associated Press)؛ کمیسیون حقوق بشر اونتاریو (Ontario Human Rights Commission (OHRC))؛ شبکه خبری العربیه (Al Arabiya)؛ شبکه خبری دوپچه وله (Deutsche Welle) و روزنامه گاردین (The Guardian).

^۲The Associated Press-NORC Center for Public Affairs Research

و حدود نیمی از آنها نیز بر این باورند با مأموران پلیسی که موجب بروز آسیب به مردم می‌شوند، که از سوی نظام قضایی ملایمت فراوانی صورت می‌پذیرد؛

ج) اشاره به دیگر یافته‌های این نظرسنجی مبنی بر اعتقاد ۶ آمریکایی از میان هر ۱۰ تن از شهروندان این کشور به اینکه نژادپرستی معضلی بسیار یا به شدت جدی به شمار آمده که مشابه با درصدی است که سال گذشته نیز این باور را داشتند؛

د) اشاره به اعتقاد نیمی از آمریکایی‌ها، حدود ۶ نفر از هر ۱۰ شهروند سیاه‌پوست این کشور، به عدم تغییر میزان اعتماد آنها به نظام عدالت کیفری، حتی پس از محکومیت درک شووین به قتل جورج فلویید و اعتقاد یک سوم از آنها به اینکه اعتمادشان افزایش یافته است: لازم به یادآوری است که درک شووین، مأمور سابق پلیس مینیاپولیس بود که در ماه آوریل سال جاری میلادی محکوم به قتل جورج فلویید شد؛

ه) اشاره به حاکی بودن این نظرسنجی از تغییر دیدگاه‌ها در زمینه خشونت و ناعدالتی پلیس در قبال سیاه‌پوستان در ماه ژوئن سال گذشته میلادی، تنها هفته‌ها پس از گذشت قتل جورج فلویید، به گونه‌ای که در سال ۲۰۱۹ تنها ۳۶ درصد از آمریکایی‌ها خشونت پلیس را معضلی بسیار یا به شدت جدی به شمار می‌آوردند، در حالی که پس از مرگ فلویید این رقم به ۴۸ درصد افزایش یافت و در حال حاضر نیز ۴۵ درصد همچنان بر این باورند: همچنین از هر ۱۰ نفر ۶ نفر معتقدند که احتمال استفاده پلیس از نیروی مهلک در برابر یک فرد سیاه‌پوست بیشتر از یک فرد سفیدپوست است؛

و) اشاره به اعتقاد ۷۷ درصد، اکثریت قابل توجه سیاه‌پوستان آمریکا، به به‌شمار آمدن خشونت پلیس به‌عنوان معضلی جدی در قیاس با ۳۶ درصد از سفیدپوستان این کشور: این در حالی است که تعداد سفیدپوستان آمریکایی که معتقدند خشونت پلیس معضلی جدی به شمار نمی‌آید از ۲۶ درصد از ماه ژوئن سال گذشته میلادی به ۳۶ درصد در حال حاضر افزایش یافته است؛

ز) اشاره به وجود این شکاف همچنین در میان احزاب این کشور، به گونه‌ای که در میان دموکرات‌ها، از هر ۱۰ نفر، ۷ تن بر این باورند که خشونت پلیس معضلی بسیار جدی به

شمار می‌آید، حال آنکه ۵۸ درصد از جمهوری خواهان آن را معضلی جدی به شمار نمی‌آورند، که این رقم در ماه ژوئن سال گذشته ۴۴ درصد بود؛

ح) اشاره به تداوم حمایت اکثریت آمریکایی‌ها از لزوم وقوع تغییرات چشمگیر در نظام عدالت کیفری، به گونه‌ای که ۲۵ درصد از آن‌ها بر این باورند که این نظام نیازمند دگرگونی کامل است و ۴۳ درصد معتقدند که نظام مزبور نیازمند تغییرات اساسی است: این در حالی است که ۲۷ درصد دیگر از تغییرات کوچک حمایت می‌کنند و تنها ۴ درصد بر این باورند که این نظام نیازمند هیچ‌گونه تغییری نیست. گفتنی است که سیاه‌پوستان در جرگه گروهی قرار دارند که خواهان اعمال بزرگ‌ترین تغییرات در این نظام است؛

ط) اشاره به اعتقاد تنها ۲۴ درصد از پاسخ‌دهندگان به منجر شدن توجه به خشونت پلیس در قبال سیاه‌پوستان به وضعیت بهتر برای این دسته از شهروندان در خلال سال گذشته و در عین حال اعتقاد ۳۱ درصد به رو به وخامت نهادن این وضعیت و اعتقاد ۴۴ درصد به اینکه این امر هیچ تفاوتی را ایجاد نکرده است؛

ی) گفتنی است که ۵۴ درصد از سیاه‌پوستان معتقدند که این امر تفاوتی ایجاد نکرده است، در حالی که مابقی پاسخ‌دهندگان به‌طور مساوی بر این باورند که این موضوع موجب بهتر شدن یا رو به وخامت نهادن خشونت پلیس در قبال سیاه‌پوستان شده است؛

ک) اشاره به اعتقاد حدود ۸ نفر از هر ۱۰ آمریکایی سیاه‌پوست و دو سوم از آمریکایی‌های لاتین و آسیایی تبار به به‌شمار آمدن نژادپرستی در ایالات متحده به‌عنوان معضلی بسیار یا به شدت جدی: این در حالی است که حدود نیمی از سفیدپوستان آمریکایی این امر را معضلی جدی به شمار آورده و از هر ۱۰ نفر ۳ تن بر این باورند که این موضوع تا حدی معضلی جدی به شمار می‌آید؛

ل) اشاره به اظهارات آمریکایی‌های سیاه‌پوست مبنی بر مواجه شدنشان با تبعیض به اشکال مختلف، به گونه‌ای که از هر ۱۰ نفر، ۶ تن اظهار داشته‌اند که در برخورد با پلیس غالباً یا در برخی مواقع مورد تبعیض قرار گرفته‌اند که در مورد آمریکایی‌های سفیدپوست این آمار

یک به ده است: همچنین از هر ۱۰ آمریکایی آسیایی تبار حدود ۳ تن و از هر ۱۰ آمریکایی لاتین تبار حدود ۴ تن نیز همین اظهارنظر را کرده‌اند؛

م) اشاره به اظهارات حدود ۶ تن از هر ۱۰ آمریکایی سیاه‌پوست مبنی بر مورد تبعیض واقع شدن معمول‌شان به هنگام ارائه درخواست برای یافتن شغل یا در تعامل در فروشگاه‌ها و مراکز خرید، حدود نیمی از آن‌ها هنگامی که به دنبال خرید یا اجاره مسکن و یا درخواست برای دریافت وام هستند و حدود ۴ تن از میان هر ۱۰ نفر در زمان دریافت خدمات درمانی؛

س) اشاره به منجر شدن برخورد بحران‌های دوگانه شیوع بیماری کووید - ۱۹ و جنبش عدالت نژادی به تحت تأثیر قرار گرفتن نابرابر شهروندان رنگین‌پوست آمریکا و ناگزیر شدن برخی از آمریکایی‌های سفیدپوست به به‌ویژه دست‌وپنجه نرم کردن با تاریخ نژادپرستی این ملت به شیوه‌هایی که تاکنون تجربه نکرده بودند؛

۲- انتشار گزارش از سوی پایگاه خبری سازمان ملل، در روز پنج‌شنبه ۳۰ اردیبهشت‌ماه ۱۴۰۰، در خصوص درخواست کمیسر عالی پناهندگان سازمان ملل از ایالات‌متحده جهت پایان دادن به محدودیت‌های اعمال شده برای بیماری کووید - ۱۹ در قبال پناهجویان در مرز مکزیک. برخی از محورهای این گزارش عبارت‌اند از:

الف) اشاره به صدور بیانیه از سوی فیلیپو گراندی؛ کمیسر عالی پناهندگان سازمان ملل، مبنی بر درخواست از دولت ایالات‌متحده جهت رفع بی‌درنگ محدودیت‌های اعمال شده در حوزه سلامت عمومی در قبال پناهندگان که همچنان در مرز جنوبی این کشور به اجرا درمی‌آید و فراهم آوردن امکان دسترسی مجدد به نظام پناهجویی برای افرادی که زندگی‌شان وابسته به این امر است؛

^۲ گزارش خبرگزاری اسوشیتدپرس. قابل بازیابی در لینک:

ب) اشاره به استقبال این مقام سازمان ملل از طرح‌های دولت در راستای اعمال اصلاحات مورد نیاز و ظرفیت‌سازی‌های لازم جهت مدیریت فرآیندهای مرزی، همچنین ابراز خشنودی از گام‌های مثبت اتخاذ شده در راستای معافیت کودکان بدون سرپرست و برخی از خانواده‌ها، به‌ویژه خانواده‌های آسیب‌پذیر، از رعایت محدودیت‌های شدید اعمال شده در آغاز شیوع این بیماری همه‌گیر؛

ج) اشاره به درعین‌حال، هشدار کمیسر عالی پناهندگان سازمان ملل، در زمینه منجر شدن نظامی که تنها پذیرش روزانه تعداد بسیاری کمی از پناهجویان را امکان‌پذیر ساخته، به بروز شماری از مخاطرات و اینکه این واکنش، پاسخی کافی در این زمینه به شمار نمی‌آید؛

د) اشاره به اقدام دولت بایدن در هفته گذشته، به موافقت با ماهانه ورود تا ۷۷۵۰ پناهجوی سرگردان در مکزیک به ایالات متحده و انجام فرآیندهای پناهجویی روزانه برای تا ۲۵۰ متقاضی، به‌ویژه افراد متحمل بیشترین آسیب‌پذیری‌ها؛

ه) تأکید این مقام سازمان ملل بر ضرورت برداشتن اضطراری گام‌های بیشتر در راستای فراهم آوردن امکان ورود بیشتر پناهجویان از گذرگاه‌هایی که بر اساس فرمان مرکز کنترل و پیشگیری از بیماری‌های ایالات متحده، از ماه مارس سال گذشته میلادی به روی آنها بسته شده است: گفتنی است که این فرمان موجب اخراج صدها هزار تن از پناهجویان و مسترد شدن آنها به مکزیک یا کشورهای مبدأشان شد و آنها را از دسترسی به فرآیند درخواست پناهجویی محروم نمود؛

و) اشاره به منجر شدن این اخراج‌ها همچنین به بروز پیامدهای جدی بشردوستانه در شمال مکزیک؛

ز) تأکید نهاد پناهندگان سازمان ملل بر سازگاری کامل امکان حمایت به عمل آوردن از سلامت عمومی و حق دسترسی به پناهجویی، از ابتدای شیوع بیماری کووید - ۱۹ و اقدام بسیاری از کشورها به انجام هماهنگ این موارد؛

ح) اشاره به ترغیب دولت ایالات متحده به تداوم بخشیدن به اقدامات خود در راستای تحکیم نظام پناهجویی کشور و تنوع بخشیدن به ایجاد راه‌های امن تا بدین وسیله

پناهجویان ناگزیر به عبور از گذرگاه‌های خطرناک که قاچاقچیان به آن‌ها توصیه می‌کنند، نشوند، همچنین اقدام این مقام سازمان ملل به ارائه حمایت کامل نهاد تحت نظارت خود در راستای پشتیبانی از اجرای این تصمیم؛

۳- انتشار گزارش از سوی سازمان عفو بین‌الملل، در روز پنج‌شنبه ۳۰ اردیبهشت‌ماه ۱۴۰۰، در خصوص ضرورت اقدام ایالات‌متحده به توقف تأمین تسلیحات مورد استفاده در سرکوب اعتراض‌های کلمبیا. برخی از محورهای این گزارش عبارت‌اند از:

الف) اشاره به درخواست سازمان عفو بین‌الملل از تونی بلینکن، وزیر خارجه ایالات‌متحده، جهت اقدام به متوقف ساختن بی‌درنگ تأمین، فروش یا انتقال مستقیم یا غیرمستقیم تسلیحات مورد استفاده در سرکوب مردم کلمبیا - از جمله سلاح‌های کوچک، تفنگ‌های ساچمه‌ای و مهمات مربوطه، تجهیزات با میزان کشندگی پایین‌تر، مانند گاز اشک‌آور و تجهیزات ضد شورش، خودروهای زرهی و فناوری‌های نظارتی دو منظوره - آموزش نیروهای نظامی و دیگر کمک‌های فنی یا مالی، با توجه به اینکه این نهاد حقوق بشری شواهد تأیید شده بصری از سوءاستفاده از تسلیحات و تجهیزات آمریکایی در راستای ارتکاب به موارد نقض حقوق بشر علیه معترضان در این کشور را ارائه داده است؛

ب) اشاره به اظهارات فیلیپه نیسیف^۶ مدیر سیاست‌گذاری بخش ایالات‌متحده در سازمان عفو بین‌الملل، مبنی بر دهشتبار بودن نقش آمریکا در دامن زدن به چرخه‌های بی‌پایان خشونت علیه مردم کلمبیا و به شمار آوردن این کشور به‌عنوان طرفی که شریک دردآور کشتار، ناپدیدشدگی‌های اجباری، خشونت جنسی و دیگر شکنجه‌ها و سرکوب‌های وحشتناک حکومت علیه ده‌ها تن از شرکت‌کنندگان در تظاهرات عمدتاً مسالمت‌آمیز این کشور است؛

ج) تأکید بر ضرورت تعلیق تأمین تسلیحات برای این کشور از سوی ایالات‌متحده تا زمان پایبندی کامل نیروهای امنیتی کلمبیا به حقوق و موازین بین‌المللی در زمینه استفاده از زور،

^۶ گزارش پایگاه خبری سازمان ملل. قابل‌بازبایی در لینک:

انجام تحقیقات مستقل و بی‌طرفانه در خصوص سوءاستفاده‌ها و مسئولیت‌پذیری کامل در قبال تمامی موارد نقض حقوق بشری که مقام‌های کلمبیا با برخورداری از حمایت آمریکا مرتکب شده‌اند؛

د) اشاره به آغاز یک اعتصاب عمومی در کلمبیا در روز ۲۸ آوریل سال جاری (چهارشنبه ۸ اردیبهشت‌ماه) و تداوم آن به همراه وقوع تظاهرات گسترده در سراسر کشور که با استقرار نیروهای نظامی و یگان ضد شورش پلیس از سوی حکومت مواجه شد؛

ه) اشاره به اقدام سازمان‌های حقوق بشری کلمبیا، از روز ۹ مه (یکشنبه ۱۹ اردیبهشت‌ماه) به ثبت مرگ ۴۷ تن از مردم که ۳۹ تن از آنها در جریان سرکوب خشونت‌بار پلیس کشته شدند، وقوع ۱۸۷۶ مورد اقدام خشونت‌بار از سوی نیروهای پلیس، ۹۶۳ مورد دستگیری، ۲۸ مورد جراحی چشمی و ۱۲ مورد خشونت جنسی؛

و) گفتنی است که دفتر دادستانی عمومی ۱۶۸ درخواست در زمینه افراد ناپدیدشده و دیگر گزارش‌ها مبنی بر اعمال شکنجه، سوءرفتار، ضرب و شتم و حملات انجام شده از سوی غیرنظامیان مسلح، که بسیاری از آنها در حضور پلیس به وقوع پیوسته، دریافت کرده است؛

۴- انتشار گزارش از سوی شبکه خبری یورونیوز، در روز سه‌شنبه ۲۸ اردیبهشت‌ماه ۱۴۰۰، در خصوص موافقت دولت بایدن با قرارداد فروش ۷۳۵ میلیون دلار تجهیزات نظامی به رژیم اسرائیل. برخی از محورهای این گزارش عبارت‌اند از:

الف) اشاره به موافقت دولت جو بایدن، رئیس‌جمهوری ایالات متحده، با امکان فروش ۷۳۵ میلیون دلار تجهیزات نظامی به رژیم اسرائیل و حاکی بودن گزارش‌های به‌دست‌آمده از کنگره نیز از اینکه با توجه به درگیری‌های اخیر رژیم اسرائیل و فلسطینیان، قانون‌گذاران کنگره با صدور چنین مجوزی احتمالاً مخالفت نخواهند کرد؛

^۷ گزارش سازمان عفو بین‌الملل. قابل‌بازیابی در لینک:

ب) اشاره به در جریان فرار گرفتن کنگره در مورد این توافق در ماه آوریل سال جاری میلادی به طور غیر رسمی و در نهایت در روز ۵ ماه مه به طور رسمی، به عنوان بخشی از روند رایج در موضوع توافق نامه های فروش عمده سلاح به کشورهای دیگر: گفتنی است که بر اساس قوانین ایالات متحده، کنگره پس از این اعلام رسمی، مدت ۱۵ روز فرصت دارد تا در صورت نیاز با چنین توافقی مخالفت کند؛

ج) اشاره به به شمار آمدن فروش جنگ افزارهای هدایت ماهواره ای موسوم به «مهمات تهاجم مستقیم مشترک» یا JDAM به رژیم اسرائیل، در شرایط غیر جنگی و عادی، به عنوان روندی معمول، اما اکنون که این رژیم در وضعیت جنگی قرار دارد، مسئله فروش این بمب های ساخت شرکت بوئینگ، توجه های بیشتری را به خود جلب کرده است؛

د) اشاره به اقدام ایالات متحده، در جریان نبرد اخیر میان نیروهای رژیم اسرائیل و نیروهای حماس و جهاد اسلامی به اعلام مکرر حمایت قدرتمند خود از این رژیم و حق آن برای دفاع از خود: گفتنی است که حمایت از رژیم اسرائیل، یک ارزش مشترک و اساسی، هم در میان دموکرات ها و هم جمهوری خواهان کنگره محسوب می شود؛

ه) با این وجود در این مدت شماری از نمایندگان دموکرات نیز خواستار موضع گیری سخت تر واشنگتن علیه دولت بنیامین نتانیاهو، نخست وزیر رژیم اسرائیل، شده اند؛

۵- انتشار گزارش از سوی شبکه خبری دویچه وله، در روز دوشنبه ۲۷ اردیبهشت ماه ۱۴۰۰، در خصوص پرداخت گرامت ۷۵ میلیون دلاری برای ۳۰ سال حبس نا عادلانه؛

برخی از محورهای این گزارش عبارتند از:

^۸ موضوع فروش این تجهیزات، واکنش محمد جواد ظریف، وزیر خارجه ایران، را در پی داشت. وزارت امور خارجه ایران با مادام سه شنبه از قول او پیامی به این شرح در صفحه توئیتر خود منتشر کرد: «همزمان با آنکه تسلیحات آمریکایی بر سر مردم بی گناه فلسطین فرود می آید، ایالات متحده بار دیگر موشک های «نقطه زن» به ارزش ۷۵۳ میلیون دلار را با هدف کشتن شمار بیشتری از کودکان به اسرائیل تحویل داده است. در عین حال ایالات متحده مانع بیانیه احتمالی شورای امنیت سازمان ملل با ملایم ترین لحن شده است. جهان در حالی نظاره گر است که اسرائیل و حامی آن، چهره کریمه خود را به نمایش گذاشته اند.»

^۹ گزارش شبکه خبری یورونیوز. قابل بازیابی در لینک:

الف) اشاره به صدور حکم از سوی دادگاهی در آمریکا مبنی بر دریافت ۷۵ میلیون دلار غرامت از سوی دو برادر سیاه‌پوست ناتنی، به دلیل تحمل ۳۰ سال حبس ناعادلانه: گفتنی است که این دو برادر به اتهام نادرست تجاوز و قتل یک دختر بچه ۱۱ ساله به اعدام و حبس ابد محکوم شدند؛

ب) اشاره به منجر شدن انجام آزمایش ژنتیک یا دی.ان.ای، در سال ۲۰۱۴ میلادی به تجدیدنظر در حکم صادر شده برای دو برادر سیاه‌پوست آمریکایی: این در حالی است که آن‌ها تا زمان آزادی‌شان به مدت ۳۰ سال در حبس به سر بردند؛

ج) اشاره به وقوع این جرم در سال ۱۹۸۳ میلادی و اقدام پلیس در آن زمان به یافتن تعداد قوطی آبجو و همچنین ته سیگار در کنار جسد دختر بچه‌ای ۱۱ ساله که مورد تعرض قرار گرفته بود؛

د) اشاره به اقدام پلیس به دستگیری دو برادر ناتنی به نام‌های هنری لی مک‌کالوم و لئون براون به اتهام تجاوز و قتل این دختر: گفتنی است که در آن هنگام هنری لی مک‌کالوم جوانی ۱۹ ساله بود و برادر او نیز ۱۵ سال سن داشت؛

ه) اشاره به اقدام پلیس به گرفتن اعتراف از این دو برادر پس از قرار دادن آن‌ها در معرض ۵ ساعت بازجویی، به‌رغم آن‌که این دو نسبت به قتل این دختر بچه ابراز بی‌اطلاعی کرده بودند: گفتنی است که در آن سال‌ها الزام ثبت صوتی و ویدیویی اعتراف مجرمان وجود نداشت و دادگاه هر دو برادر را به اعدام محکوم کرد که حکم اعدام لئون براون پس از آن به حبس ابد تخفیف یافت؛

و) اشاره به منجر شدن آزمایش ژنتیک در سال ۲۰۱۴ میلادی، به ثابت شدن بی‌گناهی این دو برادر پس از تحمل ۳۰ سال حبس ناعادلانه و اقدام آن‌ها به تلاش حقوقی جهت دریافت غرامت؛

ز) این در حالی است که، اکنون هفت سال پس از آزادی آن‌ها، دادگاهی در کارولینای شمالی حکم به پرداخت ۷۵ میلیون دلار غرامت به این دو برادر داده است، برای هرسال زندان به

هر یک از دو برادر یک میلیون دلار و ۱۳ میلیون دلار دیگر نیز به هر یک جبران این بی‌عدالتی^{۱۰}؛

۶- انتشار گزارش از سوی شبکه خبری بی.بی.سی، در روز شنبه ۲۵ اردیبهشت‌ماه ۱۴۰۰، در خصوص اقدام کاخ سفید به انجام تحقیق در زمینه نگهداری کودکان مهاجر در اتوبوس‌های مرزی. برخی از محورهای این گزارش عبارت‌اند از:

(الف) اشاره به اظهارات جن ساکی، سخنگوی کاخ سفید، مبنی بر ظالمانه بودن نگهداری شبانه و اجباری کودکان مهاجر در اتوبوس‌های مرزی و فقدان هرگونه توجیه در این زمینه، همچنین دادن اطمینان خاطر در رابطه با انجام تحقیق درباره چگونگی و چرایی وقوع این رویداد؛

(ب) اشاره به اطلاعات منتشر شده در این زمینه مبنی بر ناگزیر شدن کودکان مهاجر بدون سرپرست، به گذراندن شب در اتوبوس‌های مرزی تا زمان انتقال آن‌ها به مکان در نظر گرفته شده برایشان: گفتنی است که به گزارش رسانه‌های آمریکایی، این کودکان مجبور بودند در اتوبوس‌ها غذا بخورند و به دستشویی بروند؛

(ج) اشاره به رخداد این اتفاق هم‌زمان با ورود بی‌سابقه کودکان مهاجر به مراکز نگهداری مهاجران در ایالات‌متحده: گفتنی است که در ماه مارس سال جاری میلادی، حدود ۱۹ هزار کودک بی‌سرپرست از مرزهای جنوبی وارد ایالات‌متحده شدند، که در نوع خود آمار بی‌سابقه به شمار می‌آید. در ماه آوریل این تعداد به حدود ۱۷ هزار کودک رسید، اما در همین ماه حدود ۵۰ هزار خانواده به همراه کودکان‌شان وارد آمریکا شدند؛

(د) اشاره به گزارش دو رسانه آمریکایی در خصوص ناگزیر شدن یک نوجوان ۱۵ ساله اهل هندوراس، به ماندن در اتوبوسی مستقر در شهر دالاس در ایالت تگزاس، از روز شنبه تا چهارشنبه: گفتنی است که این کودک پس از پنج روز انتظار در اتوبوس، در نهایت برای پیوستن به مادرش در شهر سیاتل یک سفر ۳ هزار و ۲۰۰ کیلومتری دیگر را تجربه کرد؛

^{۱۰} گزارش شبکه خبری دوپچه وله. قابل بازیابی در لینک:

ه) اشاره به اظهارات هاویر بسرا، وزیر بهداشت و خدمات انسانی ایالات متحده، مبنی بر غیرقابل پذیرش بودن این واقعه و اقدام وزارتخانه تحت ریاست وی به انجام تحقیق در این زمینه و تلاش برای ممانعت از تکرار آن: گفتنی است که از نظر قانونی، وزارت بهداشت و خدمات انسانی موظف است که حضانت کودکان را پس از ۷۲ ساعت ورود به مراکز مهاجران ایالات متحده بر عهده بگیرد؛

و) اشاره به منجر شدن اقدام دولت بایدن به امتناع از اجرای سیاست مهاجرتی دانلد ترامپ، مبنی بر اخراج کودکان مهاجری که بدون والدین خود وارد خاک آمریکا می‌شوند، به رسیدن تعداد مهاجران به بالاترین میزان خود در ۲۰ سال اخیر: این در حالی است که دولت تلاش دارد تا کودکان مهاجر بدون سرپرست را به خانه‌های اقوامشان در ایالات متحده منتقل کند؛

ز) اشاره به بیانیه اداره امور گمرکی و حفاظت مرزی آمریکا، در ماه گذشته میلادی، مبنی بر کاهش یافتن نزدیک به ۹۰ درصدی کودکان مهاجر بی سرپرستی که در مراکز دولتی نگهداری می‌شوند؛

ح) گفتنی است که بر اساس گزارش شبکه خبری سی.بی.اس، در حال حاضر بیش از ۲۰ هزار کودکان بدون سرپرست تحت حضانت وزارت بهداشت و خدمات انسانی آمریکا قرار دارند؛^{۱۲}

سازمان دفاع از قربانیان خشونت
Organization for Defending Victims
of Violence

^{۱۱} گزارش شبکه خبری بی.بی.سی. قابل بازیابی در لینک:

<https://www.bbc.com/persian/world-57126691>

^{۱۲} سوابق در گزارش‌های پیشین:

*انتشار گزارش از سوی خبرگزاری اسوشیتدپرس، در روز سه‌شنبه ۲۱ اردیبهشت ماه ۱۴۰۰، در خصوص نگاه داشته شدن کودکان مهاجر در سرپناه‌های گروهی فاقد مراقبت‌های لازم. برخی از محورهای این گزارش عبارتند از:
الف) اشاره به اقدام دولت بایدن به نگاه داشتن ده‌ها هزار کودک پناهجو در شبکه‌ای فاقد شفافیت از حدود ۲۰۰ مرکز که در بیست ایالت این کشور پراکنده شده و شامل ۵ سرپناه با بیش از ۱۰۰۰ کودک می‌شود که در آن انباشته شده‌اند؛
ب) اشاره به داده‌های محرمانه به دست آمده از سوی این خبرگزاری مبنی بر افزایش بیش از دو برابری تعداد کودکان مهاجر، تحت سرپرستی دولت در خلال دو ماه گذشته و اقدام دولت فدرال در هفته جاری به اسکان حدود ۲۱ هزار کودک از کودکان نوپا تا نوجوانان: به عنوان مثال پایگاه نظامی فورت بلیس، در شهر ال پاسوی تگزاس، از روز دوشنبه ۲۰ اردیبهشت ماه، بیش از ۴۵۰۰ کودک را در خود جای داده است؛

ج) اشاره به اظهارات وکلا، حامیان و کارشناسان سلامت روان مبنی بر ایمن بودن برخی از این سرپناه‌ها و فراهم آمدن مراقبت‌های لازم از کودکان در آن‌ها، در حالی که برخی دیگر از این اماکن سلامت و ایمنی کودکان را به مخاطره می‌اندازند؛

د) اشاره به تداوم یافتن اغلب اقدامات انجام شده توسط دولت ترامپ از سوی جو بایدن که خود آن‌ها را مورد انتقاد قرار داده بود، از جمله عدم بررسی پیشینه مراقبان کودکان، از طریق سوابق آن‌ها در اف.بی.آی. با این حال اسناد و مدارک دادگاه حاکی از آن است که دولت بایدن در تلاش برای حل و فصل شکایت‌های چند میلیون دلاری است که مبتنی بر این ادعا هستند که کودکان مهاجر در زمان ریاست‌جمهوری دانلد ترامپ، در این سرپناه‌ها مورد سوءاستفاده قرار گرفته‌اند؛

ه) اشاره به بخشی از برنامه دولت جهت مدیریت هزاران کودک عبور کرده از مرز ایالات متحده و مکزیک مبنی بر، ایجاد دهه‌ها سرپناه اضطراری فاقد مجوز در پایگاه‌های نظامی، استادیوم‌ها و سالن‌های اجتماعات که مقررات ایالتی را نادیده گرفته و مستلزم برخورداری از نظارت‌های حقوقی معمول نیستند: گفتنی است که در این اماکن که به آن‌ها مراکز جذب اضطراری گفته می‌شود، ضمانتی برای دسترسی کودکان به تحصیل، فرصت‌های تفریحی و سرگرمی و یا مشاوره حقوقی وجود ندارد؛

و) اشاره به اقدام دولت کنونی ایالات متحده به نشان دادن شفافیت بیشتر در این زمینه از طریق ارائه اطلاعات روزانه و نشان دادن عکس‌هایی از این اماکن: همچنین به گفته وزارت بهداشت و خدمات انسانی، مدت زمان متوسطی که کودکان باید در این نظام بگذرانند، از چهار ماه در پاییز گذشته به کمتر از یک ماه در بهار کاهش یافته است؛

ز) اشاره به در عین حال دریافت گزارش‌هایی از سوی این خبرگزاری، مبتنی بر مورد سوءاستفاده قرار گرفتن کودکان، که منجر به اخراج شماری از کارکنان این اماکن اضطراری در سال جاری میلادی شده است: همچنین گفتنی است که در برخی موارد وکلا و حتی والدین کودکان نیز از مکان نگاهداری آن‌ها اطلاع ندارند؛

ح) اشاره به اقدام وزارت بهداشت و خدمات انسانی به امتناع از اظهار نظر در این زمینه که آیا هیچ گونه معیار حقوقی اجرایی جهت مراقبت از کودکان اسکان داده شده در این اماکن اضطراری وجود دارد یا خیر و یا اینکه آن‌ها چگونه مورد نظارت قرار می‌گیرند؛

ط) اشاره به اقدام دولت بایدن به همچنین صدور مجوز دسترسی بسیار محدود به رسانه‌های خبری جهت تهیه گزارش از این اماکن پس از ورود کودکان به آن‌ها، به دلیل شیوع ویروس کرونا و محدودیت‌های حریم شخصی؛

ی) اشاره به نگرانی‌های حامیان حقوق بشر در زمینه سرپناه‌های جمعی برخوردار از صدها تخت برای کودکان و اقدام آن‌ها به رها کردن کودکان بدون نظارت‌های لازم و ارائه خدمات اولیه: خبرگزاری اسوشیتدپرس دریافت کرده که حدود نیمی از کودکان مهاجر محبوس در ایالات متحده در سرپناه‌هایی برخوردار از بیش از ۱۰۰۰ کودک دیگر می‌خوابند؛ همچنین بیش از ۱۷۶۵۰ از این اماکن برخوردار از یکصد کودک یا بیشتر هستند؛

ک) اشاره به یکی از دلایل ورود شمار قابل توجهی از کودکان بدون والدین خود به خاک آمریکا، مبنی بر فرمان اضطراری دولت ترامپ در سال ۲۰۲۰ میلادی مبنی بر بستن مرز ایالات متحده با مکزیک به روی تمامی مهاجران، به دلیل نگرانی‌های موجود در زمینه شیوع بیماری کووید - ۱۹: گفتنی است که این فرمان اضطراری در زمان دولت بایدن همچنان برای بزرگسالان به اجراء درمی‌آید، با این تفاوت که کودکان بدون سرپرست در صورت ورود به کشور می‌توانند در آن اسکان یافته و تقاضای پناهندگی دهند. از این رو برخی از والدین کودکان‌شان را به تنهایی به مرزها می‌فرستند؛

ل) اشاره به مورد استقبال قرار گرفتن اکثر این کودکان از سوی یکی از والدین، بزرگسالی دیگر یا دوستان خانوادگی به عنوان قیم، اما باید خاطر نشان کرد که آن‌ها در وهله نخست از سوی اداره امور گمرکی و مرزی ایالات متحده بازداشت و سپس به سرپناهی دولتی انتقال می‌یابند؛

م) اشاره به اقدام دولت فدرال آمریکا، در طول سال ۲۰۱۹ میلادی، به نگاهداری نزدیک به ۷۰ هزار کودک در سرپناه‌های تعیین شده، بازداشتگاه‌های گروهی و یا تحت سرپرستی قیم‌ها و انتظار می‌رود که این تعدا در سال جاری افزایش یابد و

ن) اشاره به مدیریت برخی از این اماکن از سوی پیمانکارهایی که با شکایات حقوقی مبنی بر مورد سوءاستفاده قرار دادن فیزیکی و جنسی کودکان در این سرپناه‌ها در زمان دولت ترامپ مواجه هستند، حال آن که برخی دیگر شرکت‌های جدیدی هستند که هیچ تجربه‌ای در زمینه چگونگی برخورد با کودکان مهاجر را ندارند: در مجموع این اماکن اضطراری حدود ۱۸ هزار کودک را در خود جای می‌دهند.

۷- انتشار گزارش از سوی سازمان دیده بان حقوق بشر، در روز پنجشنبه ۲۳ اردیبهشت ماه ۱۴۰۰، در خصوص ضرورت ارائه نقشه راهی جهت ایجاد تغییر اضطراری در روند حبس‌های مهاجرتی. برخی از محورهای این گزارش عبارت‌اند از:

الف) اشاره به گذشت بیش از ۱۰۰ روز از ریاست جمهوری جو بایدن و عدم اقدام او به برداشتن گام‌های چشمگیر در زمینه تغییر مسیر حبس‌های مهاجرتی، با توجه به تداوم اقدام اداره مهاجرت و امور گمرکی این کشور به نگاه داشتن بیش از ۱۶ هزار مهاجر و پناهجو، ضمن تأکید بر ضرورت اقدام وی به پایان دادن به درد و رنج ناشی از این نظام؛

ب) تأکید بر لزوم اقدام جو بایدن به برگزیدن آزادی به جای حبس خودسرانه، به عنوان رویکرد جایگزین و برهم زدن نظام حبس دسته‌جمعی مهاجران در شرایط سوءاستفاده آمیز؛

ج) اشاره به اقدام سازمان دیده بان حقوق بشر به مستندسازی معضلات دیرپا در نظام حبس مهاجران و ارائه گزارش در زمینه چگونگی رو به وخامت نهادن این سوءاستفاده‌ها با توجه به گسترش سریع نظامی که پیشاپیش، در دوران ریاست جمهوری دونالد ترامپ، ریشه دوانیده و از این رو بایدن می‌تواند و باید گام‌هایی عینی در مسیر فروپاشی نظام مزبور بردارد، پیش از آن‌که کنگره وارد عمل شود؛

د) اشاره به عمل نکردن بایدن به وعده انتخاباتی خود مبنی بر ضرورت پایان یافتن کسب منافع مالی از این بازداشتگاه‌ها، با توجه به صدور فرمانی اجرایی در ماه فوریه سال جاری میلادی، مبنی بر اینکه عدم استفاده دولت فدرال از زندان‌های خصوصی و درعین حال حذف آشکار بازداشتگاه‌های مهاجرتی از این دستور: گفتنی است که دستورالعمل‌های موقتی که در همان ماه در زمینه اقدامات ضروری اداره مهاجرت و امور گمرکی منتشر شده تا به فراهم آوردن ارزیابی‌های فردی و منصفانه در این زمینه بپردازد که آیا فردی عادلانه محبوس شده است یا خیر، نیز ناکارآمد عمل کرده است؛

ه) اشاره به آماده بودن لایحه‌های لازم برای ایجاد تغییرات قانونی دائمی در این زمینه - لایحه کرامت مهاجران محبوس و لایحه آزادی برای خانواده‌ها - و نیاز آن‌ها به اقدام کنگره در این راستا: این در حالی است که در این فاصله جو بایدن باید بی‌درنگ اقدام به

ایجاد نظامی برای بررسی پرونده هر فردی نماید که در حال حاضر در حبس مهاجرتی به سر می‌برد؛

و) اشاره به در ارتباط بودن حذف حبس خودسرانه همچنین با عدالت نژادی، با توجه به اینکه رنگین‌پوستان بخش عمده‌ای از زندانیان مهاجرتی را تشکیل داده که خود نمایانگر تداوم نژادپرستی سیستمیک در رویکرد اداره مهاجرت و امور گمرکی در قبال اجرای قوانین مهاجرتی و نظام حقوقی کیفری ایالات متحده است؛

ز) تأکید بر ضرورت اقدام دولت بایدن به هم‌زمان فسخ قراردادهای اداره مهاجرت و امور گمرکی با شرکت‌های خصوصی که زندانیان را در شرایط خارج از معیارهای قانونی و نایمن قرار می‌دهند: گفتنی است که از ماه ژانویه سال ۲۰۲۰ میلادی ۸۱ درصد از افراد محبوس شده از سوی اداره مهاجرت و امور گمرکی در اماکنی نگاه‌داری شده‌اند که تحت مدیریت شرکت‌های خصوصی قرار داشتند و مابقی تحت نظارت دولت فدرال؛

ح) تأکید بر اینکه زندانی کردن دسته جمعی مهاجران، چه در زندان‌های خصوصی و چه دولتی، نقض حقوق بشر به شمار می‌آید، با توجه به اینکه این بازداشتگاه‌ها به دلیل فراهم آوردن شرایط نامناسب برای مهاجران، از جمله عدم ایمنی و رعایت بهداشت، وقوع مواردی چون حمله و سوءاستفاده و بی‌اعتنایی‌های پزشکی و استفاده افراطی از سلول انفرادی، بدنام هستند؛

ط) اشاره به اقدام اداره مهاجرت و امور گمرکی و پیمانکاران، در دوران شیوع بیماری همه‌گیر کووید - ۱۹ به اثبات نمودن این امر که یا توانایی فراهم آوردن ابتدایی‌ترین خدمات بهداشتی و درمانی را نداشته و یا تمایلی به ارائه آن ندارند: گفتنی است که با توجه به عدم وجود فاصله اجتماعی کافی، تجهیزات محافظت شخصی، بهداشت و دسترسی به درمان، میزان ابتلای زندانیان در بازداشتگاه‌های اداره مهاجرت و امور گمرکی ۵ برابر سایر زندان‌ها و ۲۰ برابر کل جمعیت جامعه بوده است؛

ی) اشاره به به‌شمار آوردن آزادی هزاران انسانی که بی‌جهت محبوس شده‌اند، به‌عنوان بهترین راه در راستای حمایت از حقوق و سلامتی آن‌ها و همچنین تأکید بر ضرورت اقدام

جو بایدن به عمل به قول‌های حقوق بشری خود و اتخاذ گام‌های عملی در راستای ایجاد نظامی عادلانه و انسانی^{۱۳}.

* کانادا

۱- انتشار گزارش از سوی پایگاه خبری گلوبال نیوز، در روز سه‌شنبه ۲۱ اردیبهشت‌ماه ۱۴۰۰، در خصوص هشدار کمیسیون حقوق بشر اونتاریو در زمینه انباشتگی جمعیت در زندان‌های این استان. برخی از محورهای این گزارش عبارت‌اند از:

الف) اشاره به هشدار کمیسیون حقوق بشر اونتاریو در خصوص انباشتگی جمعیت در زندان‌های این استان و نزدیک شدن میزان آن به پیش از شیوع بیماری کووید -۱۹ در حالی که موج سوم این بیماری همچنان در این بخش از کشور تداوم دارد؛

ب) اشاره به اقدام سریع مسئولان استان اونتاریو و نهاد قضایی آن در کاهش دادن ۳۰ درصدی میزان افراد محبوس در هفته‌های نخست شیوع این بیماری که این تعداد برای ماه‌های متوالی مجدداً افزایش یافته، در شرایطی که استان اونتاریو با جدی‌ترین مرحله شیوع بیماری کووید - ۱۹ مواجه است؛

ج) اشاره به افزایش خطر شیوع ناگهانی و ابتلای به بیماری در این اماکن، ضمن تأکید بر وقوع تاکنون ۱۶ بار شیوع این ویروس در زندان‌ها، از ماه دسامبر سال گذشته میلادی: این در حالی است که افزایش تعداد زندانیان رعایت پروتکل‌های فاصله‌گذاری ایمن و قرنطینه انسانی زندانیان در صورت ابتلای آن‌ها را ناممکن می‌سازد؛

د) اشاره به تحت تأثیر قرار گرفتن بیشتر گروه‌هایی که به‌طور نامتناسب مورد برخورد پلیس قرار گرفته و زندانی شده‌اند، از جمله سیاه‌پوستان و مردمان بومی؛

ه) اشاره به آشکار بودن این امر که خطر بالای شیوع بیماری کووید - ۱۹ در اماکن پرجمعیت و در جامعه بسیار مهم‌تر از خطر متفرق کردن زندانیان و آزاد کردنشان از بند است؛

^{۱۳} گزارش سازمان دیده‌بان حقوق بشر. قابل بازیابی در لینک:

و) اشاره به توصیه‌هایی چون تعیین سطوح ظرفیت هدف برای هر یک از این نهادها در راستای اجرای بهترین تدابیر پیشگیری از بیماری کووید - ۱۹ و همچنین افزودن یک شاخص آشکار برای سطوح ظرفیت تعیین شده و قیاس آن با اهداف مشخص شده در بولتنی که از سوی این استان برای ارائه به شورای سلطنتی به چاپ رسیده است؛

ز) اشاره به ضرورت اقدام این استان به انتشار داده‌های روزآمد و دستورالعمل‌هایی به وکلای سلطنتی ضمن تأکید بر لزوم انجام پراکنده نمودن زندانیان بر اساس مناطق و نهادهایی که نمایانگر مخاطره بالاتری در این زمینه هستند؛

ح) تأکید بر ضرورت ارسال بولتن‌ها و آمارهای مشابه به صورت هفتگی برای نیروهای پلیس و آگاه ساختن آن‌ها از این امر که در زمان تصمیم‌گیری برای بازداشت یک فرد پیش از جلسه تعیین وثیقه برای وی، مخاطره بالای ابتلای به بیماری کووید - ۱۹ بر اثر انباشتگی جمعیت را در نظر داشته باشند؛^{۱۴}

۲- انتشار گزارش از سوی کمیسیون حقوق بشر اونتاریو، در روز جمعه ۱۷ اردیبهشت‌ماه ۱۴۰۰، در خصوص درخواست این کمیسیون از شهروندان این استان جهت احترام گذاردن به حقوق جوامع آسیایی تبار. برخی از محورهای این گزارش عبارت‌اند از:

الف) اشاره به ابراز نگرانی کمیسیون حقوق بشر اونتاریو، در خصوص گزارش‌های به‌دست‌آمده از اعضای جوامع آسیای جنوبی تبار در این استان، در این رابطه که در واکنش به بحران بشری متداوم کووید - ۱۹ در هند، با موارد تنفر پراکنی و بدنام‌سازی مواجه شده‌اند؛

ب) اشاره به اقدام برخی از رسانه‌ها به دامن زدن به این بحران با ارائه توصیف‌های نژادپرستانه‌ای چون «سویه هندی» بیماری کووید - ۱۹: این در حالی است که سازمان بهداشت جهانی توصیه کرده است که از نامیدن یک ویروس بر اساس یک منطقه جغرافیایی، که منجر به بیگانه‌هراسی و آزار و اذیت می‌شود، به شدت ممانعت به عمل آید؛

^{۱۴} گزارش پایگاه خبری گلوبال نیوز. قابل بازیابی در لینک:

ج) اشاره به تحت تأثیر قرار گرفتن نامتناسب بسیاری از گروه‌های آسیب‌پذیر از سوی بیماری همه‌گیر کووید - ۱۹ در کانادا، از جمله جوامع آسیای جنوبی تبار در استان اونتاریو، با توجه به دسترسی نابرابر آن‌ها به خدمات بهداشتی، همچنین حضور بیشتر این جوامع در مشاغلی که در خط مقدم و در معرض خطر بالاتر ابتلای به این ویروس قرار دارند، از جمله بخش‌هایی چون خدمات بهداشتی و درمانی، ساخت‌وساز و حمل‌ونقل؛

د) اشاره به انتظار نهادها و سازمان‌های ارائه‌دهنده خدمات به شهروندان آسیای جنوبی تبار در این خصوص که بسیاری از افراد این جوامع که شغل خود را به دلیل شیوع همه‌گیری از دست داده‌اند، همچنان پس‌از این دوران نیز بیکار باقی بمانند؛

ه) اشاره به ممنوعیت انجام اقدامات تبعیض‌آمیز در قبال هر فرد یا جامعه‌ای، تنها به دلیل ارتباط آن با بیماری کووید - ۱۹، بر اساس قانون حقوق بشر اونتاریو و با توجه به اینکه این بیماری مختص یک قومیت، نژاد یا محل تولد خاص نیست؛

و) اشاره به سابقه داشتن موارد این چنینی و ناگزیر شدن کمیسیون حقوق بشر اونتاریو در موارد مشابه به انتقاد از افزایش میزان گفتمان سمی و تأثیر پیش‌فرض‌انگاری نژادی در مورد افرادی که گمان می‌رود با بیماری کووید - ۱۹ در ارتباط باشند: گفتنی است که از ماه ژانویه سال ۲۰۲۰ میلادی، جوامع آسیای شرقی تبار در سراسر جهان با نژادپرستی، تنفر

پراکنی و تبعیض مواجه شده‌اند؛ سازمان دفاع از قربانیان خشونت

ز) اشاره به مواجه‌شدن مردمان بومی در برخی از جوامع اونتاریو، همچنین با محرومیت از دریافت خدمات، اظهارنظرهای نژادپرستانه در فضای مجازی و دیگر اشکال رفتارهای تبعیض‌آمیز در رابطه با همه‌گیری کووید - ۱۹؛

ح) اشاره به اقدام اخیر کمیسیون حقوق بشر اونتاریو، به ابراز نگرانی در خصوص افزایش آزادی عمل و اختیارات پلیس در زمینه اجرایی کردن دستورهای مربوط به ماندن در منزل و تأثیر نامتناسب آن بر اعضای گروه‌های آسیب‌پذیر، همچون جوامع سیاه‌پوست؛

ط) اشاره به منجر شدن بیماری کووید - ۱۹ به بروز درد و رنج و نگرانی در جوامع سراسر جهان، از جمله در استان اونتاریو و از این رو، ضرورت مشارکت در مسئولیت‌پذیری

در زمینه حصول اطمینان از اینکه این تنفر پراکنی و نژادپرستی موجب افزایش میزان این دردها نشود؛

ی) گفتنی است که کمیسیون حقوق بشر اونتاریو در این بحران جهان با تمامی جوامع آسیایی جنوبی تبار اعلام همبستگی می‌کند و از تمامی شهروندان این استان نیز درخواست می‌نماید که رویکردی مشابه را اتخاذ کنند.^{۱۰}

*بریتانیا

۱- انتشار گزارش از سوی پایگاه خبری - تحلیلی میدل ایست مانیتور، در روز دوشنبه ۳ خردادماه ۱۴۰۰، به نقل از خبرگزاری آناتولی، در خصوص متهم شدن پلیس بریتانیا به استفاده از روش‌های غیرانسانی در قبال معترضان حامی فلسطین. برخی از محورهای این گزارش عبارت‌اند از:

الف) اشاره به اقدام گروه «اقدام فلسطین»^{۱۱} - گروه حامی فلسطین مستقر در بریتانیا - در روز دوشنبه ۳ خردادماه به متهم کردن پلیس بریتانیا به استفاده از شیوه‌های غیرانسانی جهت به پایان رساندن اعتراض متداوم این گروه برای ۶ روز گذشته، در مقر یک کارخانه ساخت پهپاد در شهر لستر^{۱۲} که به گفته این گروه، به تولید پهپاد برای رژیم اسرائیل می‌پردازد؛

ب) اشاره به اقدام این گروه حامی فلسطین به اشغال پشت بام این کارخانه ساخت پهپاد^{۱۳} از روز ۱۹ مه (چهارشنبه ۲۹ اردیبهشت‌ماه) در تلاش برای ایجاد اختلال در روند تولید آن؛

ج) اشاره به انتشار بیانیه مطبوعاتی از سوی این گروه مبنی بر اقدام فعالان آن به افزایش میزان اختلال در روند کار این کارخانه با هدف آسیب وارد آوردن به منافع آن و ممانعت از استفاده از پهپادهای ساخت بریتانیا در ارتکاب به جنایات جنگی در فلسطین و دیگر نقاط

^{۱۰} گزارش کمیسیون حقوق بشر اونتاریو. قابل بازیابی در لینک:

http://www.ohrc.on.ca/en/news_centre/ohrc-urges-ontarians-respect-human-rights-south-asian-communities

^{۱۱} Palestine Action

^{۱۲} Leicester

^{۱۳} Elbit-Thales UAV Tactical Systems

جهان برای همیشه: گفتنی است که پیش از اقدام این گروه به اشغال کارخانه، کنشگران آن اعلام نمودند که کارخانه مزبور مسئول تولید پهپادهای هرمس^{۱۹} و واچکیپر^{۲۰} است که مستقیماً در هدف قرار دادن و کشتار کودکان غزه دست داشته‌اند؛

د) اشاره به اقدام این گروه به متهم کردن پلیس محلی به استفاده از تاکتیک‌های غیرانسانی از طریق مسدود کردن راه سایر گروه‌ها و افراد جامعه که در تلاش برای رساندن غذا و آب به معترضان بودند که همچنان بر پشت بام این کارخانه حضور داشتند؛

ه) اشاره به اظهارات اعضای این گروه، مبنی بر اقدام پلیس به دستگیری دو تن از حامیان گروه مزبور که در تلاش برای فراهم آوردن آب و دیگر ملزومات برای این کنشگران بوده تا بدین وسیله در تلاشی ناکام موجب ارباب معترضان شده و عزم آن‌ها را مورد هدف قرار دهند؛

و) اشاره به اقدام این گروه به توصیف خود به‌عنوان یک شبکه اقدام مستقیم متشکل از گروه‌ها و افرادی که به‌منظور اتخاذ کنش در قبال تمامی شعبات این کارخانه در بریتانیا، درخواست از آن‌ها برای تعطیلی این کارخانه‌ها و اقدام دولت بریتانیا به پایان دادن به مشارکت خود در آپارتاید رژیم اسرائیل گرد هم آمده‌اند؛

ز) گفتنی است که طبق اظهارات مسئولان وزارت بهداشت غزه، در این درگیری‌ها که در پی حملات رژیم اسرائیل از روز ۱۰ مه (دوشنبه ۲۰ اردیبهشت‌ماه) آغاز شد، دست‌کم ۲۷۹ فلسطینی - ۲۴۸ تن در غزه و ۳۱ تن در کرانه غربی - شامل ۶۶ کودک و ۳۹ زن کشته و بیش از ۱۹۰۰ تن دیگر مجروح شدند، همچنین مراکز درمانی، دفاتر مطبوعات و مناطق مسکونی مورد هدف قرار گرفتند!^{۲۱}

۲- انتشار گزارش از سوی شبکه خبری العربیه، در روز شنبه اول خردادماه ۱۴۰۰، در خصوص طفره رفتن بریتانیا از پذیرش مسئولیت در زمینه صادرات تسلیحاتی خود به

^{۱۹}Hermes

^{۲۰}Watchkeeper

^{۲۱} گزارش پایگاه خبری - تحلیلی میدل ایست مانیتور. قابل بازیابی در لینک:

<https://www.middleeastmonitor.com/20210524-uk-police-accused-of-inhumane-tactics-on-pro-palestinian-protesters>

رژیم اسرائیل پس از یافته شدن تجهیزات نظامی این کشور در بمباران غزه. برخی از محورهای این گزارش عبارت‌اند از:

الف) اشاره به درخواست از دولت بریتانیا در خصوص متعهد شدن به بازرسی قاطعانه و دقیق فروش تسلیحات خود به کشورهای دیگر، پس از آنکه پژوهش جدیدی در این زمینه حاکی از یافته شدن تجهیزات متعددی از ساخته‌های این کشور در سلاح‌های مورد استفاده از سوی رژیم اسرائیل در بمباران نوار غزه انجام شده است؛

ب) اشاره به گزارش روزنامه ایندپندنت در این زمینه مبنی بر انجام این تحقیق از سوی کارزار مبارزه با تجارت تسلیحاتی^{۲۲} و حاکی بودن آن از کاربرد قطعات ساخت بریتانیا در جت‌های جنگنده اف - ۳۵ و اف - ۱۶ و هلیکوپترهای آپاچی که از سوی نیروهای نظامی رژیم اسرائیل در این جنگ مورد استفاده قرار گرفته‌اند: گفتنی است که اظهارات یک سخنگوی نیروهای نظامی رژیم اسرائیل نیز استفاده این رژیم از این تجهیزات را تأیید کرده است؛

ج) اشاره به اظهارات مقام‌های شرکت هوافضای آمریکایی لاکهید مارتین - که تولیدکننده جت‌های جنگنده اف - ۳۵ است - مبنی بر کاربرد قطعات ساخت بیش از ۱۰۰ شرکت بریتانیایی، از جمله شرکت‌های بی.ای.ای سیستمز^{۲۳} و رولز رویس در ساخت این جنگنده‌ها، به طوری که نشریه دفاعی بریتانیا تخمین می‌زند که حدود ۱۵ درصد از این جت‌ها از قطعات بریتانیایی تشکیل یافته‌اند؛

د) اشاره به همچنین کاربرد سامانه‌های راداری و تجهیزات مسیریابی ساخت بریتانیا در هلیکوپترهای آپاچی تولید شده توسط شرکت بوئینگ در ایالات متحده؛

ه) اشاره به اظهارات یک سخنگوی دولت بریتانیا در این زمینه مبنی بر اقدام این کشور به به‌شدت جدی گرفتن مسئولیت‌های خود در زمینه صادرات تسلیحاتی؛

و) اشاره به اظهارات اندرو اسمیت، مسئول کارزار مبارزه با تجارت تسلیحاتی^{۲۴} مبنی بر ادعای دولت در زمینه دغدغه داشتن در این زمینه و درعین حال ناکارآمدی آن در انجام

^{۲۲}Campaign Against Arms Trade (CAAT)

^{۲۳}BAE Systems

^{۲۴}Campaign Against Arms Trade (CAAT)

کوچک‌ترین اقدامات در این راستا و امتناع متداوم آن از ارائه پاسخ‌های شفاف به پرسش‌های اولیه در خصوص کاربرد تسلیحات ساخت بریتانیا در این منازعات؛

(ز) اشاره به سابقه داشتن این موارد - استفاده از سلاح‌ها و تجهیزات ساخت بریتانیا علیه فلسطینیان - با توجه به تأیید استفاده نیروهای نظامی رژیم اسرائیل در حمله بی‌رحمانه و خشونت‌آمیز سال‌های ۲۰۰۸ تا ۲۰۰۹ میلادی این رژیم به نوار غزه، از سلاح‌های برخوردار از قطعات بریتانیایی، از سوی دیوید میلیند، وزیر خارجه وقت کشور؛

(ح) اشاره به درخواست سازمان عفو بین‌الملل جهت متوقف ساختن بی‌درنگ فروش سلاح به رژیم اسرائیل و یا هر کشور سومی که می‌تواند از قطعات ساخت بریتانیا در تولید سلاح‌های فراهم آمده برای این رژیم استفاده کند؛

(ط) اشاره به ضرورت شفاف‌سازی وزرای بریتانیا، همچنین در زمینه کاربرد فناوری این کشور در برنامه ساخت پهپادهای نظامی رژیم اسرائیل؛

(ی) اشاره به پشتیبانی ریچارد برگن^{۲۵}، نماینده حزب کارگر در پارلمان، از پشتیبانی از درخواست‌ها در زمینه تحریم تسلیحاتی رژیم اسرائیل و اظهارات او مبنی بر توخالی بودن گفتمان دولت بریتانیا در زمینه حمایت آن از صلح در شرایطی که این کشور در جنگ این رژیم علیه مردم فلسطین عملاً مشارکت داشته است؛

(ک) گفتنی است که دولت بریتانیا همچنین به دلیل تأمین تسلیحات برای عربستان سعودی، به‌رغم نگرانی‌ها در خصوص استفاده از این سلاح‌ها در جنگ یمن، مورد انتقاد شدید قرار گرفته است^{۲۶}؛

^{۲۵}Richard Burgon

^{۲۶} گزارش شبکه خبری العربیه، قابل بازیابی در لینک:

<https://english.alaraby.co.uk/news/uk-military-hardware-used-israel-gaza-bombardment-report>

۳- انتشار گزارش از سوی روزنامه گاردین، در روز یکشنبه ۵ اردیبهشت‌ماه ۱۴۰۰، در خصوص بی‌ثمر بودن شکایت به دانشگاه‌ها در زمینه قرار گرفتن در معرض اذیت و ایداء جنسی.

الف) اشاره به اظهارات فعالان حقوق بشری مبنی بر مورد بی‌توجهی قرار گرفتن دانشجویان و کارکنان شاکی از قرار گرفتن در معرض آزارها و حملات جنسی، از سوی نهادهای تحقیقات دانشگاه‌ها در غالب موارد و اینکه این حس به آن‌ها القاء شده است که افشاگری‌های آن‌ها تنها تلف کردن وقت بوده است؛

ب) تأکید بر ضرورت اقدام دولت بریتانیا به ایجاد الزامی قانونی برای تمامی دانشگاه‌های این کشور در رابطه با تکمیل تحقیقات مربوط به سوءرفتار جنسی، حتی در زمانی که فرد یا افراد مورد نظر دانشگاه را ترک گفته‌اند و همچنین لزوم اقدام آن‌ها به آگاه ساختن کارفرمای جدید این افراد به صورت مکتوب: این امر موجب ممانعت به عمل آوردن از انتقال افراد خاطی به نهادهای دیگر و گریز آن‌ها از مجازات می‌شود؛

ج) اشاره به اظهارات آنا بول،^{۲۷} یکی از مدیران گروه ۱۷۵۲ - سازمانی مستقر در بریتانیا که به لابی‌گری در راستای پایان دادن به سوء رفتارهای جنسی در سطوح عالی تحصیلاتی می‌پردازد - مبنی بر اقدام برخی از دانشگاه‌ها به ممانعت از آشکار شدن جزئیات تحقیقات انجام شده در زمینه آزار و اذیت‌های جنسی با تکیه بر این هراس نادرست که این اقدام می‌تواند موجب نقض قانون حمایت از داده‌ها شود؛

د) اشاره به روند معمول دانشگاه‌ها در این زمینه، مبنی بر اینکه زمانی که دانشجو یا یکی از کارکنان دانشگاه به افشاگری در مورد موارد آزار و ایداء جنسی می‌پردازد، به آن‌ها توضیحی در مورد نتیجه تحقیقات داده نخواهد شد، بلکه تنها نامه‌ای دریافت می‌کنند مبنی بر اینکه دعاوی‌شان مورد تأیید قرار گرفته است، که این امر موجب می‌شود که احساس کنند که تمامی این فرآیند اتلاف وقت و تنها به مانند یک تودهنی به آن‌ها بوده است؛

ه) اشاره به اظهارات وکلا در این زمینه مبنی بر اینکه چنانچه مسئولان دانشگاه مرتکبان این جرم را در جریان نتایج تحقیقات قرار داده، اما آن‌ها را از شاکیان پرونده پنهان نگاه دارند، بر اساس قوانین برابری و حقوق بشر احتمالاً وظایف خود را نقض کرده‌اند؛

و) اشاره به سند الگوی تهیه شده از سوی نهادی مدنی تحت عنوان «کالچر شیفت»^{۲۸} در زمینه گزارش دهی در خصوص قرار گرفتن در معرض قلدری یا آزار و اذراء، مبنی بر مجاز بودن دانشگاه‌ها به افشاء اطلاعات شخصی بر اساس مقررات حمایت از داده‌های عمومی، در شرایطی که این اقدام به نارضایتی‌ها و شکایت‌ها مبتنی بر قانون اشتغال و در جهت منافع عمومی پرداخته و بررسی دعاوی حقوقی را شامل شود،

ز) اشاره به اظهارات جما مک‌کال^{۲۹} بنیان‌گذار این نهاد مدنی، مبنی حاکی بودن داده‌های دانشگاه‌هایی که از این الگو استفاده می‌کنند از اینکه بسیاری از بازماندگان این جرایم بر این باورند که این افشاگری‌ها بی‌ثمر بوده و فرآیند شکایت به قدری پیچیده و غیرشفاف است که افراد را از گزارش دهی در این زمینه باز می‌دارد، در صورتی که این روند باید به ساده‌ترین شکل ممکن انجام شود؛

ح) اشاره به اقدام دفتر دانشجویان دانشگاه‌ها، در روز ۱۹ آوریل سال جاری میلادی، به انتشار راهنمایی مبنی بر توصیه به دانشگاه‌ها در این زمینه که در صورت امکان، اطلاعات مربوط به نتایج تحقیقات را برای دانشجویان و کارکنانی که به افشاگری در این موارد می‌پردازند، فراهم آورند، به همراه ارائه توضیح در این زمینه که چرا مجازات‌های مورد نظر در این رابطه اعمال شده یا نشده است: گفتنی است که در آینده دانشگاه‌هایی که این دستورالعمل را اجرای نکنند با پیامدهای آن مواجه می‌شوند.^{۳۰}

^{۲۸}Culture Shift

^{۲۹}Gemma McCall

^{۳۰}گزارش روزنامه گاردین. قابل بازیابی در لینک:

<https://www.theguardian.com/world/2021/apr/25/complaining-to-universities-about-harassment-often-a-waste-of-time>

*فرانسه

۱- انتشار گزارش از سوی سازمان عفو بین‌الملل، در روز چهارشنبه ۵ خردادماه ۱۴۰۰، در خصوص ضرورت لغو احکام محکومیت صادر شده علیه معترضان مسالمت‌جویی که علیه یک گروه بیگانه‌هراس راهپیمایی کردند. برخی از محورهای این گزارش عبارت‌اند از:

الف) اشاره به اظهارات نیلز مویژنیکس^{۳۱}، مدیر منطقه اروپا در سازمان عفو بین‌الملل، در آستانه برگزاری دادگاه ۷ فعال محکوم به «تسهیل ورود خلاف قاعده اتباع خارجی»، با توجه به مشارکت آن‌ها در راهپیمایی برگزار شده در مرز فرانسه و ایتالیا، علیه اقدامات گروهی تحت عنوان ژنراسیون ایدانتیتیر^{۳۲} در منطقه آلپ؛

ب) اشاره به به‌شمار آوردن سوءاستفاده از قوانین ضدقاچاق در راستای محکوم کردن راهپیمایی فعالان شجاع - که به بریانسون^{۳۳} معروف هستند - علیه اقدامات غیرقانونی گروه نژادپرست و بیگانه‌هراس ژنراسیون ایدانتیتیر، نه تنها به‌عنوان اقدامی شنیع، بلکه به‌مثابه نقض حقوق آن‌ها در زمینه آزادی بیان و تشکیل اجتماعات مسالمت‌آمیز؛

ج) تأکید بر ضرورت به‌شمار نیاوردن مشارکت در اعتراضی صلح‌آمیز به‌عنوان جرم و در عوض محسوب کردن آن به‌مثابه تمثیلی از اعلام همبستگی و یکپارچگی با پناهجویان و مهاجران؛

د) تأکید بر لزوم اقدام دولت فرانسه به حمایت از مدافعان حقوق بشری که در راستای همبستگی با پناهجویان و مهاجران ایستادگی کرده و ضرورت اصلاح حکم صادر شده در این زمینه، به‌منظور حصول اطمینان از اینکه کنش‌های این چینی دیگر هرگز مورد مجازات قرار نمی‌گیرند؛

ه) اشاره به سابقه این تحول مبنی بر اقدام گروه ژنراسیون ایدانتیتیر، در روز ۲۱ آوریل (چهارشنبه اول اردیبهشت‌ماه) به آغاز عملیاتی تحت عنوان «دفاع از اروپا» در منطقه‌ای نزدیک به بریانسون، در فرانسه جهت ممانعت به عمل آوردن از عبور پناهندگان و مهاجران از مرز فرانسه و ایتالیا و ورود به فرانسه؛

^{۳۱}Nils Muižnieks

^{۳۲}Generation Identitaire

^{۳۳}Briançon 7

و) اشاره به واکنش بیش از ۱۰۰ معترض در قبال این اقدام با تشکیل راهپیمایی صلح‌آمیز در مقابل آن‌ها، از ایتالیا به طرف مرز فرانسه تا شهر بریانسون؛

ز) اشاره به اقدام دادگاه کیفری شهر گپ^۳؛ در روز ۱۳ دسامبر سال ۲۰۱۸ میلادی، به محکوم کردن ۷ تن از این معترضان - معروف به بریانیسون ۷ - به دلیل تسهیل ورود خلاف قاعده اتباع خارجی به فرانسه؛

ح) گفتنی است که اعضاء گروه ژنراسیون ایدانیتیر، در سال ۲۰۱۹ میلادی به دلیل رویدادهای آوریل سال ۲۰۱۸ محکوم شدند و مقام‌های فرانسه، در ماه مارس سال جاری میلادی، فعالیت این گروه را به دلیل برانگیختن تبعیض، تنفر و خشونت، ممنوع اعلام کرده و آن را منحل نمودند^۳؛

۲- انتشار گزارش از سوی شبکه خبری یورونیوز، در روز پنج‌شنبه ۳۰ اردیبهشت‌ماه ۱۴۰۰، در خصوص عدم پذیرش اقدام مناقشه‌برانگیز تحدید انتشار تصاویر پلیس از سوی شورای قانون اساسی فرانسه. برخی از محورهای این گزارش عبارت‌اند از:

الف) اشاره به اقدام شورای قانون اساسی فرانسه، در روز پنج‌شنبه ۳۰ اردیبهشت‌ماه، به مردود به شمار آوردن بخش مناقشه‌برانگیز قانون امنیت جامع کشور که بر اساس آن انتشار بدخواهانه تصاویر مأموران پلیس با هدف شناسایی آن‌ها، جرم به شمار می‌آید؛

ب) اشاره به منجر شدن این قانون به بروز اعتراض‌های گسترده در سراسر کشور و همچنین برانگیختن انتقاد گروه‌های حقوق بشری و روزنامه‌نگاران که نگران بودند این قانون موجب تضعیف آزادی مطبوعات شده و از مسئولیت‌پذیری نیروی پلیس بکاهد؛

ج) اشاره به منجر شدن این اعتراض‌ها به اقدام دولت فرانسه به بازنویسی کامل ماده بحث‌برانگیز این قانون - ماده ۲۴ - که در آغاز از سوی مجلس سنای کشور به تصویب

^۳Gap

^{۳۵} گزارش سازمان عفو بین‌الملل. قابل بازیابی در لینک:

<https://www.amnesty.org/en/latest/news/2021/05/france-convictions-against-peaceful-protesters-who-marched-against-xenophobic-group-must-be-quashed>

رسیده بود: بر اساس این بند از قانون امنیت جامع هرگونه اقدام به انتشار تصاویر مأموران پلیس ملی یا ژاندارمری جرم به شمار می‌آمده، چنانچه با هدف شناسایی آنها صورت گرفته باشد. مجازات این جرم نیز تحمل تا ۵ سال حبس و پرداخت جریمه ۷۵ هزار یورویی بوده است؛

د) اشاره به اظهارات مقام‌های شورای قانون اساسی مبنی بر اینکه قانون‌گذاران به میزان کافی به تعریف مؤلفه‌های منجر به ارتکاب جرم نپرداخته و از این رو این شورا، اصل قانونی بودن این جرم و مجازات‌های آن را نادیده می‌انگارد؛

ه) اشاره به اظهارات ژرالد دارمنن^{۳۳} وزیر کشور در واکنش به این اقدام، مبنی بر تلاش وی جهت ارائه پیشنهادات لازم به نخست‌وزیر در راستای بهبود آن بخش از مفاد این قانون که از سوی شورای قانون اساسی مردود به شمار آمده است؛

و) این در حالی است که اتحادیه‌های پلیس فرانسه که از این قانون حمایت می‌کردند، از مردود به شمار آمدن آن از سوی شورای قانون اساسی اظهار تأسف کرده و اظهار داشتند که این اقدام نمایانگر حمایت گزینشی این نهاد از حقوق بشر است و مأموران پلیس را از حق حفاظت از هویت خود محروم می‌کند؛^{۳۴}

ز) گفتنی است که به گزارش شبکه خبری بی.بی.سی، در روز جمعه ۳۱ اردیبهشت‌ماه، مأموران پلیس فرانسه، در روز چهارشنبه ۲۹ اردیبهشت‌ماه، در برابر پارلمان این کشور در ساحل رودخانه سن تجمع کرده و خواهان اتخاذ تدابیری برای محافظت بیشتر از جان نیروهای پلیس شدند. پلیس فرانسه غالباً به دلیل استفاده آشکار از روش‌های خشونت‌آمیز در جریان تظاهرات مورد انتقاد قرار می‌گیرد، اما این بار مأموران پلیس خود دست به تظاهرات زدند و خواهان واکنش شدیدتر در قبال خشونت‌هایی شدند که نیروهای پلیس با آن مواجه‌اند؛^{۳۴}

^{۳۳}Gerald Darmanin

^{۳۴}گزارش شبکه خبری یورونیوز. قابل بازیابی در لینک:

<https://www.euronews.com/2021/05/20/france-s-constitutional-council-rejects-controversial-move-to-restrict-images-of-police>

^{۳۸} در طول ماه گذشته یک مأمور پلیس در جریان عملیات مبارزه با مواد مخدر کشته شد و پلیس دیگری در جریان یک حمله هدفمند به ضرب چاقو از پا درآمد.

۳- انتشار گزارش از سوی خبرگزاری آناتولی، در روز یکشنبه ۱۹ اردیبهشت‌ماه ۱۴۰۰، در خصوص مورد پرسش قرار گرفتن تعصب‌های نژادپرستانه نظام قضایی فرانسه. برخی از محورهای این گزارش عبارت‌اند از:

(الف) اشاره به اظهارات آسا ترائوره؛ مدافع حقوق بشر سیاه‌پوست سرشناس فرانسوی و چهره برگزیده نشریه تایم در سال ۲۰۲۰ میلادی برای جنبش عدالت نژادی در فرانسه، در مصاحبه با خبرگزاری آناتولی، در خصوص مرگ برادرش در زمان بازداشت از سوی نیروهای ژاندارمری و وجود معضل نژادپرستی در فرانسه؛

(ب) اشاره به مرگ برادر این فعال حقوق بشر، در روز ۱۹ ژوئیه سال ۲۰۱۶ میلادی، در فرانسه - کشوری که اعمال خشونت علیه شهروندان آفریقایی شمالی و سیاه‌پوستان در آن به روال عادی تبدیل شده است؛

(ج) اشاره به درخواست کارت شناسایی از آداما ترائوره از سوی نیروهای ژاندارمری و انتقال او به خودروی این نیروها پس از شدت یافتن تنش‌ها که منجر به به هم خوردن حال وی در خودرو شد: گفتنی است که اگرچه گروه‌های امداد اضطراری به محل خوانده شدند، اما او پیش از تحت درمان قرار گرفتن از سوی این گروه‌ها جان خود را از دست داد؛

(د) اشاره به گزارش کالبدشکافی نخست، مبنی بر عنوان کردن نارسایی قلبی به‌عنوان علت مرگ: این در حالی است که در گزارش کالبدشکافی دوم که به درخواست خانواده ترائوره صورت پذیرفت، علت مرگ وی خفگی ناشی از فشار مداوم، عنوان شده است؛

(ه) اشاره به میرا شدن ژاندارمری از ارتکاب به هرگونه جرم پس از تحقیقات انجام شده در این زمینه: این در حالی بود که مرگ ترائوره منجر به برانگیختن موجی از ناآرامی‌ها در حومه‌های شهرها شد که ساکنان آن عمدتاً مهاجرنشین هستند؛

(و) اشاره به اقدام آسا ترائوره، در سال ۲۰۱۹ میلادی، به نگارش مقاله‌ای مبنی بر متهم کردن مأموران ژاندارمری به دست داشتن در مرگ برادرش: گفتنی است که وکالت

^۲<https://www.bbc.com/persian/world-features-57184627>

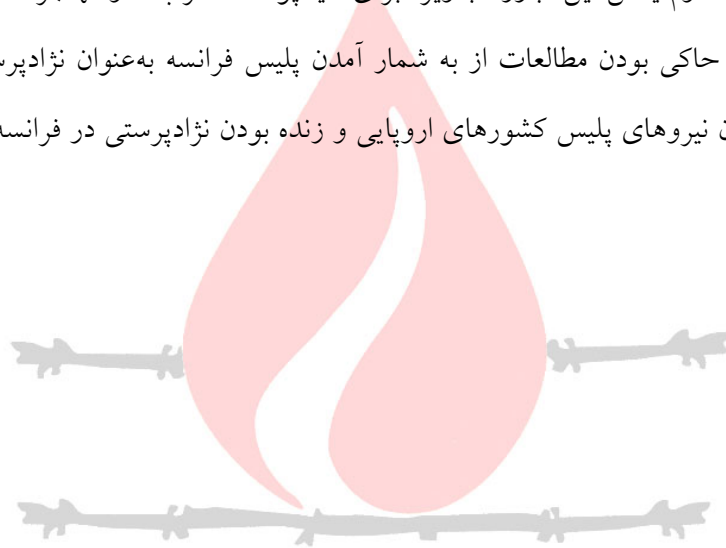
^۳Assa Traore

مأموران پلیس در این پرونده بر عهده رودلف بوسلو،^{۴۱} وکیل مارین لو پین، سیاستمدار جناح راست افراطی فرانسه بوده است؛

ز) اشاره به مورد محاکمه قرار گرفتن آسا ترائوره، به دلیل نگارش مقاله خود و اظهارات وی مبنی بر رسوایی خواندن این تحول: وی همچنین تأکید نمود که در این کشور تلاش بر تبدیل قربانیان به مجرمان بوده و این امر حاصل فشار مداوم و بی‌عدالتی نظام قضایی فرانسه است؛

ح) اشاره به تداوم یافتن این مبارزه، به‌ویژه برای سیاه‌پوستان، عرب‌ها و مهاجران؛

ط) اشاره به حاکی بودن مطالعات از به شمار آمدن پلیس فرانسه به‌عنوان نژادپرست‌ترین پلیس در میان نیروهای پلیس کشورهای اروپایی و زنده بودن نژادپرستی در فرانسه.^{۴۲}

سازمان دفاع از قربانیان خشونت

Organization for Defending Victims
of Violence

^{۴۱}Rodolphe Bosselut

^{۴۲}گزارش خبرگزاری آنا تولی. قابل بازیابی در لینک:

<https://www.aa.com.tr/en/europe/french-justice-system-s-racial-biases-questioned/2234295>